

GÖMÖRI GYÖRGY

1981-es jegyzetfüzetből

A csillagokban az a biztató,
hogy a ma vörös óriásaiból
holnapra (csak pár millió év
az egész!) fehér törpék lesznek,
sőt – ki tudja? – mély fekete lyukak.

2006 júniusában

A kéz, az arc oly ismerős –
De ki az, ki mögötte van?

Akivel éltem évekig,
De nem mondhattam neki: „uram”,

Mert szolgám volt, vagy zsarnokom,
Sose volt egyenlő felem;

Mint vadgalamb a trágya közt:
Múlt-magamat szemezgetem.

Van rossz szerep és jó szerep –
A sors igazságtalan.

Akit így félrerendezett,
Most már -talan, -telen marad.